

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LXV. Ne ingentia A Deo Homines impetrent beneficia, tartarei spiritus orationem impediunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

NE IN GENTIA A DEO HOMINES
impetrent beneficia, tartarei spiritus orationem
impediunt.

§. **H**is & quarta causa adjungi potest, nostris cur precibus infestissimi sint maligni damnatique spiritus: quod sentiant oratione & commissorum peccatorum, veniam, &, ne admittantur, gratiam operumque à Deo impetrari, suas vires elidi, impugnationes, insidias, machinationes frustrari. S. Bern. sermon. 3. in dedicatione Ecclesie. Grauis nobis est inimici tentatio, sed longè grauior illi oratio nostra. Ipsa confirmat veritas oratione expelli dæmones. Matth. 17. v. 22. Si à corporibus, quidni magis ab animis? Docet & experientia & innumerabiles probant historiae. 3. S. Chrysostom. libr. 1. de orando Deo. Nisi temetipsum praeueneris orando, contemptibilem captuq; faciem praebebis sceleratissimis spiritibus, qui continenter obambulant obseruantes nos, vt si quem deprehenderint nudatum deprecationis praesidio, protinus abripiant. Si nos conspexerint deprecatione communitos ilico resiliunt, non aliter quam praedones ac facinorosi, vbi conspiciunt militis gladium in caput suū vibrari. Quod si contingat aliquem esse nudum deprecationis praesidio, hic auulsus deportatur à demonibus, & in calamitates, variaque mala impellitur. Oportet igitur, vt haec omnia semper intuentes, precibus & hymnis semper nosipsum circumuallemus, vt Deus omnium misertus dignos efficiat regno caelorum, per unicum filium suum. 4. Et libr. 2. de orando Deo. Deprecatio salutis causa, immortalitatis animae conciliatrix, Ecclesiae murus, qui rumpi non possit, munimentum inconcussum, demonibus quidem formidabile, piis vero, nimirum nobis, salutariferum. 5. Et homil. 79. ad Antioch. Si beatus David, inquit, cum esset Rex & in-

*Dæmones piis
fugantur
precibus.*

*Deprecatione
munitus da
monib formi
dabilis o
rationis ne
gligens in
contemptus*

*Deprecationis
effectus:*

& innumeris immersus curis, & vndiq; distractus septies in die Dominum rogabat Psalm. 118. quam nos veniam habuerimus & excusationem, tantum habentes otii nec ipsi continuè supplicantes, & hæc, cum tantum lucri capere debeamus? Impossibile enim, impossibile, hominem congruo precantem studio, Deoq; continuè supplicantem, vnuquam peccare. Iam verò, quod animam peccatis obnoxiam, ait idem S. Chrysostom. libr. 1. de orando Deo, deprecatio facile puram reddit, docet nos Publicanus ille, qui petit à Deo remissionem peccatorum, & impetravit Luc. 8. Docet & leprosus, qui simul ac procidit ad pedes Dei, sanatus est Matth. 8. Quod si Deus corpus morbo corruptum celeriter sanauit; multo magis animam, quæ morbo tenetur, humaniter sanabit. Etenim quanto pretiosior est anima corpore, tanto magis consentaneum est, hanc Deo maiori cura futuram. Si ergo & contra peccati periculum nos munit oratio, & ab eo perpetrato liberat, neque enim frustra nos docuit peccato de-
 Saluator precari: Dimitte nobis debita nostra. Et ne nos in-
 ducas in tentationem Matth. 6.) quo vno peccato in homines
 dominatur Diabolus, consequens, vt superbissimi hostis iugum
 precib; à nostris deiciatur ceruicibus, quod ille fert indignissimè,
 & idcirco omnibus viribus & machinis impedire conatur.
 Theodoricus de Apoldia in vita S. Dominici lib. 3. cap. 12. Tam
 erat orationi intentus, vt propter tumultum vel strepitum qua-
 lemcunque nihil ab attentione reuocaretur. Eximium
 illud donum, quod vtinam & nobis
 tribuat Deus.

